

ÚJBÓL ÖSSZEGYŰLTEK A PILIS LOVASAI

Idén is folytatódott a lelkes összefogás

A Pilisi Lovasok Baráti Köre évről évre sikerrel kovácsolja össze a régió lovasait, lovas szakembereit, szolgáltatóit.

A szerveződések internetes oldala által nyújtott virtuális információ-cserélő tér mellett rendszeresen szerveznek lovas megmozdulásokat, kiállításokat és koncerteket, előadásokat, ahol a környékbeli lóbarátok személyesen is találkozhatnak, eszmét cserélhetnek, vagy éppen játékos formában megmérettethetnek egymással.

Ezen céloknak szentelve rendezik meg hagyományosan minden évben – így volt ez idén május 26-án is – a Pilisi Lovas Majálist, ahol kicsik és nagyok, sportolók és hobбилovasok együtt mutatják meg egymásnak és a közönségnek, milyennek is látják ők a lovaglást, és hogyan ünneplik ők társukat, a lovat.

A mindig annyit hangoztatott, és valóban fontos térségi összefogást jól példázza a sportlovasok és szabadidős lovasok ilyen hatékony közös szervezkedése, csak úgy, mint az a sok támogató, akik a rendezvény létrejöttében és a versenyek gazdag jutalmazásában nagyon sokat segítettek; helyi lovasbolttól és állatorvosi rendelőtől a kis manufaktúrákon át, környékbeli üzletekig és szolgáltatókig rengetegen ajánlottak a támogatók sorában.

A lovasok kipróbálhatták magukat a 8 km-es, technikás terepversenyen, játékos ügyességi vetélkedőn, és megmutathatták lovuk legszébb arcát a szépségversenyen. A versenyszámok között pedig pilisi lovas sportolók segítettek betekintést nyerni a szakági munkába; díjugrató bemutatót és nyílt edzést láthatott a közönség Tóth Attila és tanítványai segítségével, valamint díjlovas bemutatót Modránszky Erika és tanítványai részvételével. Ezúttal sem maradt ki a bemutatók sorából a természetes lóképzés, szabadidomítás; Wipplhauser Petra és Kapusi Kira mutatták meg, mit tudnak ők, és lovaik.

A résztvevő lovasok és a kilátogató közönség egy újabb változatos, jó hangulatú lovas élménnyel gazdagabban térhetett haza a nap végén. Köszönet érte a szervezőknek!

Kép és szöveg: ME

„HÁRMAS KORONA” (TRIPLE CROWN)

I'LL HAVE ANOTHER szerencsésen megérkezett Pimlico-ba, s megkezdte felkészülését a hármaskorona második „ágára” a Preakness Stakes futamára. Óriási felhajtás volt a sajtó részéről. Minden esemény, mozzanat hírtérkép volt. A derby-nyerő lovon kívül szinte mindenki nyilatkozott. Megtudhattuk, hogy a Kentucky Derby futama nem viselte meg a derby-nyerőt, és állapota, munkaformája alapján a szakmai stáb bizakodva tekint a következő megmérettetésre. Egyre többen nyilatkozták, hogy még azt is el tudják képzelni, hogy 1978 után most újra lesz „Hármaskorona”-nyerő. Az írott és elektronikus sajtó ennek szellemében vezette fel a versenyt.

Mi elindultunk Baltimor felé jó pár nappal a verseny előtt. Mivel mi nem repülővel utaztunk, így kb. 18 órai autótúrára állt előttünk. Több kitérő után szerencsésen megérkeztünk a verseny helyszínére és megtekintettük a versenypályát. Első gondolatom az volt, amikor a pályához értünk, hogy egy ilyen nagy versenyt, mint a PREAKNESS STAKES-t, hogyan rendezhetnek meg egy ilyen jellegtelen, amerikai viszonylathoz képest „lepukkadt” versenypályán. A verseny napján azonban megértettem, hogy nem véletlenül a 137. Preakness amit itt futnak.

Érdekes módon a verseny favoritja nem a friss derby-nyerő I'LL HAVE ANOTHER volt, hanem az általa lehajrázott, és második helyre beérkező BODEMEISTER. Természetesen ennek is megvan a logikus magyarázata. A táv 100 m-rel rövidebb, a pálya talaja mély homok, s ez a robosztusabb, nagyon gyors BODEMEISTER-nek kedvezhet. Azonban úgy gondoltam, ha I'LL HAVE ANOTHER

szokásához híven megint javít az utolsó formáján, akkor neki van a legnagyobb esélye.

A versenynap méltó ünnepe volt a galopp lóversenyzésnek. A főfutam előtt számos nagy verseny került lebonyolításra. A homokpályán, és a gyep pályán rangos Gr II-es, Gr III-as, és stakes versenyekben gyönyörködhetett, és izgulhatott a nagyérdékű publikum. A versenynapra kicsinosították, és feldíszítették a versenypályát. Szinte minden sárka-feketében pompázott. A verseny emblemikus virága pedig a margaréta volt. A pálya közepén óriási sátrak és piknikezőhelyek voltak felállítva. A közönség egyre csak özönlött. Mondanom sem kell, hogy itt is rekordot döntött a nézőszám. A hangulat versenyről-versenyre emelkedett. Egyre nagyobb lett a feszültség a főfutam felé közeledve. A fogadások izgalma, a megfelelő mennyiségű alkohol hatása, a tömeg izgatottsága, a hihetetlen atmoszféra ráébresztett a hely varázsára.

PIMLICO kezdett életre kelni

A komfortérzetem is egyre jobb lett, főleg azután, hogy Jozef barátom (aki még együtt lovagolt Kállai Pállal) adott egy belépőt a főtribün légkondicionált páholyába, ahol 3 fő ülhetett, és minden boxban monitorokon is látni lehetett a versenyeket és a TV közvetítéseket több csatornán is. Két belga úriember mellé vetett jó sorom. Ők minden futamban nagyban játszottak, s mindig kikérték az én véleményemet is. Tibor barátom tanításai arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet megállapítani azt, hogy melyik ló melyik pályatalajborítást kedveli, nagyon hasznosnak bizonyultak, mert általában „beletrafáltam” a nyerőt és helyezetteket illetően. Egyre nagyobb tisztelettel néztek rám, és amikor a Preakness Stakes első három helyezettjét poénra megmondtam nekik, és „behúzták” a nyereményt, már igen jó barátságba keveredtünk.

Azokban még ne szaladjunk ennyire előre, hiszen még a nyergelőbe most hozták be a Preakness Stakes indulóit. A 11 aspiráns egytől-egyig kiváló küllemű, jól felkészített telivér volt. Nagy csinnadrattával elkezdődött a parádé. A lovasok is felpattantak lovaik hátára és a pónik és az autrideerek segítségével elindultak a startboxok felé. A kikenézés alatt már egyre jobban morajlott a közönség. Mindenki nagyon izgatott volt. A lovak gyorsan elfoglalták helyeiket a startboxban és a sikeres start után szokásához híven BODEMEISTER vállalta a vezetést. Lovasa Mike E. Smith, most azonban jobban beosztotta lova erejét, és nem kezdett be olyan örült iramban, mint a derby futamban. Mögé a harmadik tipp WENT THE DAY WELL ült be, majd

CREATIVE CAUSE következett. I'LL HAVE ANOTHER nagyon szoros negyedikként nem engedte elmenni a mezőnyt. Amikor először elhaladtak a lovak a főtribün előtt, felmorajlott a közönség és nagy drukkolásba kezdett. A túlsó egyenesben a helyzet változatlan volt. A négy telivér ugyanabban a sorrendben haladt, a többiek kezdtek lemaradni. A kanyar elején BODEMEISTER hirtelen felgyorsított és megpróbált megszökni, de I'LL HAVE ANOTHER lovasa Mario Gutierrez is résen volt, és megkezdte a felzárkózást. A befutó egyenesben BODEMEISTER pár hosszas előnyre tett szert és jól látszott, hogy már csak egy ló I'LL HAVE ANOTHER lehet rá veszélyes, a másik két ló kezdett lemaradozni. Az utolsó 300 m-en fokozatosan ugrásról-ugrásra közelített I'LL HAVE ANOTHER BODEMEISTER-re, és öldöklő iramban haladtak a cél felé. A közönség örvengött, zúgott az egész aréna. Eufórikus hangulat keletkezett. A mai napig is libabőrös leszek, és kicsordul a könny a szememből, ha visszagondolok rá. BODEMEISTER hatalmasat küzdött, most nem fáradt el, nem merevedett le. I'LL HAVE ANOTHER óriási szívvel és speeddel lépésről-lépésre közelített, és pont a célban nyakhosszal nyert.

Katartikus élmény volt ez a verseny. Aki ott volt és látta, és végig izgulta sohasem fogja elfelejteni. A lóverseny legmúltpropagandája volt. Szegény BODEMEISTER másodszor is kikapott, pedig most tökéletes volt az iram és a taktika is, de volt egy ló, aki még nála is jobb volt. Harmadik CREATIVE CAUSE lett hosszakkal lemaradva. És „sírni csak a győztesnek szabad”, és a lóverseny világában csak a győztest ünneplik, így a „WINNER CIRCEL-be” csak I'LL HAVE

ANOTHER és csapata léphetett be. Méltóképpen meg is ünnepelték őket. Újságírók és fotósok csapatai örökölték meg az utókor számára a legszebb és legemlékezetesebb pillanatokat. A végén pedig a győztes magányossága jelenet sejtett fel, amikor a nyerőt lovásza elvezette az istállók felé, és ketten bandukoltak hazafelé a több száz méteres úton. Ez is megvolt, mondanám „pestiesen”. Jöhet a Belmont Stakes, a hármas korona harmadik ága. Ha eddig nem lett volna felhajtás, akkor most ezután lett akkora, hogy... Minden a hármas koronáról és I'LL HAVE ANOTHER-ról és csapatáról szólt. Még az is hír volt, hogy trénera milyen sapkát hordott, milyen színű takarót viselt a ló, milyen fásliban állt éjszaka. Óráról-órára, percről-percre mindenről értesültünk. Élete, és tréning-munkái szemünk előtt zajlott. Megemlézték, hogy a ló nagyon fitt, a Belmont Stakes-re csak könnyített, frissítő munkákat kap. Még arról is hírt adtak, hogy milyen az étvágya, hogy mikor gyúrta át masszőre, és milyen elasztikusak az izmai. Minden azt a vágyat tükrözte, hogy hosszú idő után legyen egy újabb hármas koronanyerő. Utoljára AFFIRMED 1978-ban nyerte meg a hármas koronát, azóta várnak Amerikában az újabb csodalóra. Két nappal a verseny előtt azonban minden álom szertefoszlott. Bejelentették, I'LL HAVE ANOTHER bal elülső lábán megereszkedtek az inak, és nem tud elindulni a Belmont Stakes-ben. Gyógykezelték az inak, és nem tud elindulni a Belmont Stakes-ben. Gyógykezelték az inak, és nem tud elindulni a Belmont Stakes-ben. Gyógykezelték az inak, és nem tud elindulni a Belmont Stakes-ben.

Soltész András

Fotók: Seipert Judit és Szlávik Tibor

